31990L0365

13.7.1990 EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA L 180/28

NÕUKOGU DIREKTIIV, 28. juuni 1990, kutsetegevuse lõpetanud töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate elamisõiguse kohta

(90/365/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 235,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

asutamislepingu artikli 3 punktis c nähakse ette, et ühenduse tegevuse hulka kuulub vastavalt asutamislepingule isikute vaba liikumise takistuste kõrvaldamine liikmesriikide vahel;

asutamislepingu artikliga 8a nähakse ette siseturu rajamine 31. detsembriks 1992; siseturg on sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine kooskõlas asutamislepingu sätetega;

asutamislepingu artiklites 48 ja 52 nähakse ette töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate liikumisvabadus, mis hõlmab elamisõigust liikmesriikides, kus nimetatud isikud tegelevad oma kutsetegevusega; on soovitav anda elamisõigus ka kutsetegevuse lõpetanud isikutele, isegi kui nad ei ole töötamise ajal oma liikumisvabaduse õigust kasutanud;

teises liikmesriigis elamise õiguse kasutajad ei tohi põhjendamatult koormata vastuvõtva liikmesriigi eelarvet;

vastavalt määruse (EMÜ) nr 1408/71 ([4]) artiklile 10, muudetud määrusega (EMÜ) nr 1390/81, ([5]) on invaliidsushüvitiste, vanadushüvitiste või tööõnnetus- ja kutsehaiguspensionide saajatel jätkuvalt õigus neid hüvitisi ja pensione saada, isegi kui nad ei ela selle liikmesriigi territooriumil, kus asub maksmise eest vastutav asutus;

seda õigust saab tegelikult teostada üksnes juhul, kui sama õigus antakse ka isiku pereliikmetele;

käesoleva direktiivi subjektide suhtes tuleb kohaldada samasugust halduskorda nagu on sätestatud eelkõige direktiivis 68/630/EMÜ ([6]) ja direktiivis 64/221/EMÜ ([7]);

asutamislepingus ei nähta asjaomaste meetmete jaoks ette muid volitusi peale artiklis 235 sätestatute,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Liikmesriigid annavad elamisõiguse liikmesriikide kodanikele, kes on lõpetanud tegevuse töötaja või füüsilisest isikust ettevõtjana, ning nende lõikes 2 määratletud pereliikmetele tingimusel, et nad saavad invaliidsuspensioni või ennetähtaegset vanaduspensioni või vanadushüvitist või tööõnnetus- või kutsehaiguspensioni, mis on piisav selleks, et mitte koormata elamisperioodi vältel vastuvõtva liikmesriigi sotsiaalkindlustussüsteemi, ning tingimusel, et neil on vastuvõtvas liikmesriigis kõiki riske hõlmav ravikindlustus.

Taotleja elatusvahendeid peetakse piisavaks, kui need ületavad elatusvahendite määra, millest väiksemate elatusvahendite puhul võib vastuvõttev liikmesriik anda sotsiaalabi oma kodanikele, arvestades lõikes 2 osutatud isikute olukorda.

Kui liikmesriik ei saa teist lõiku kohaldada, peetakse taotleja elatusvahendeid piisavaks siis, kui need ületavad vastuvõtvas liikmesriigis makstava miinimumpensioni taseme.

2. Olenemata kodakondsusest võivad koos elamisõiguse valdajaga asuda teise liikmesriiki elama järgmised isikud:

a) abikaasa ja nende ülalpeetavad alanejad sugulased;

b) elamisõiguse valdaja ja tema abikaasa ülalpeetavad ülenejad sugulased.

([1]) EÜT C 191, 28.7.1989, lk 3 ja EÜT C 26, 3.2.1990, lk 19.
([2]) Arvamus on esitatud 13. juunil 1990 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) EÜT C 329, 30.12.1989, lk 25.
([4]) EÜT L 149, 5.7.1971, lk 2.
([5]) EÜT L 143, 29.5.1981, lk 1.
([6]) EÜT L 257, 19.10.1968, lk 13.
([7]) EÜT 56, 4.4.1964, lk 850/64.

Artikkel 2

1. Elamisõiguse kasutamise tõendamiseks väljastatakse dokument "EMÜ liikmesriigi kodaniku elamisluba", mille kehtivusaeg võib piirduda viie aastaga, kusjuures seda saab pikendada. Kui liikmesriigid peavad vajalikuks, võivad nad nõuda, et elamisluba tuleb pärast kaht esimest elamisaastat uuendada. Kui pereliikmel ei ole liikmesriigi kodakondsust, antakse talle teises liikmesriigis elamise õiguse kohta sama kehtivusajaga tõend kui teda ülal pidavale kodanikule.

Elamisloa või tõendi väljaandmiseks võib liikmesriik nõuda üksnes seda, et taotleja esitaks kehtiva isikutunnistuse või passi ning tõendaks, et ta vastab artiklis 1 sätestatud tingimustele.

2. Käesoleva direktiivi subjektide suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* direktiivi 68/360/EMÜ artikleid 2 ja 3, artikli 6 lõike 1 punkti a, artikli 6 lõiget 2 ning artiklit 9.

Liikmesriigi kodaniku abikaasa ja ülalpeetavad lapsed, kellel on õigus liikmesriigi territooriumil elada, võivad selle liikmesriigi territooriumil olla töötajaks või füüsilisest isikust ettevõtjaks, seda ka juhul, kui nad ei ole liikmesriigi kodanikud.

Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi sätetest kõrvale kalduda üksnes avaliku korra, julgeoleku või tervishoiu huvides. Sel juhul kohaldatakse direktiivi 64/221/EMÜ.

3. Käesolev direktiiv ei mõjuta lisaeluaseme soetamist käsitlevaid kehtivaid õigusakte.

Artikkel 3

Teises liikmesriigis elamise õigus kehtib seni, kui õiguse kasutajad täidavad artiklis 1 sätestatud tingimusi.

Artikkel 4

Komisjon koostab hiljemalt kolm aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist ning pärast seda kolmeaastaste vaheaegadega aruande direktiivi kohaldamise kohta ning esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 5

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 30. juunil 1992. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 28. juuni 1990

Nõukogu nimel

eesistuja

M. GEOGHEGAN-QUINN